

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

ראש השנה

תשובה מאהבה ותשובה מיראה

אמר המגיד מקובנא: אמנם תשובה מיראה אף היא מדרגה גבוהה והלוואי ונזכה לשוב מיראה אלא שיש לו לאדם לדעת ולזכור שלא שב מאהבה אלא מיראת העונש הצפוי לו.

משל למה הדבר דומה: לגדוד חיילים שרדף אחרי חיילי האויב ימים רבים במשעולי ההרים ובמורדי הגבעות וביערות. יום אחד בהיותם ביער עבות עמדו לפוש. קשרו החיילים את סוסיהם אל העצים, ליקטו זרדים והבעירו מדורה, עליה שפתו סיר גדול ובישלו מרק חם להחיות את נפשם.

כאשר היה המרק מוכן ועמדו להתחיל להגישו למסובים הגיע אחד החיילים שהופקד כצופה והודיע בבהלה כי חיילי האויב מתקרבים. מיד קפצו החיילים עזי הנפש על סוסיהם ודהרו לקראת חיילי האויב להילחם בהם.

היה שם חייל פחדן ומוג לב אשר לא מיהר לעזוב את קדרת המרק... הלה השביע את נפשו בצלחת גדושה ואף מילא את מימיתו במרק רותח... ואז נפנה בעצלתיים ועלה על סוס להצטרף לחבריו.

כאשר החל לדהור אל שדה המערכה נטפו מעט טיפות מרק רותח מתוך המימייה וניתזו על גופו של הסוס. הלה הרגיש בצריבה ופתח בדהירה מטורפת היישר אל תוך שורות חיילי האויב. כאשר ראו החיילים חייל עז נפש הדוהר היישר אל שורותיהם פחד ופחת אחז אותם ומיהרו להימלט על נפשם במנוסת תבוסה.

חייל בודד זה הכריע את המערכה!

ניגש אליו מפקדו ושאל בפליאה: אמור נא לי, הן אני מכירך מאז ימים רבים וידעתי כי אינך מן האמיצים שביחידה, ומה ראית לגלות גבורה כה רבה להניס לבדך את כל חיילי האויב? הן על מעשה כזה מגיע לך אות הצטיינות מהמלך בכבודו ובעצמו!

אליבא דאמת – הודה החייל בבושת פנים – אינני מן האמיצים אלא שמעט מרק רותח ניתז על סוסי, לא יכולתי להשתלט עליו והסוס שעט בטירוף אל מחנה האויב...

אם כך – אמר המפקד – לא לך הכבוד והתהילה אלא לסוס!...

וזהו גם הנמשל, אדם השב בתשובה מיראה עליו לדעת מפני מה עשה תשובה ולמי באמת מגיעה התהילה?...

לשנה טובה תכתבו ותחתמו

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת